

[Alfred Jensen.]

Den forekommer mig at være noget af det korteste, jeg nogen sinde har set. Dog forstår jeg, at man har behandlet adskillige spørgsmål i udvalget, og vi får nu oplyst af ordføreren for udvalget, hvilke problemer det har drejet sig om.

Jeg savner imidlertid oplysning om, hvorvidt man har behandlet det spørgsmål, jeg rejste, da lovforslaget var til første behandling, nemlig om skattemyndighedernes mulighed for at søge dækning for skatterestance gennem de beløb, der udbetales for sparebeviserne. Jeg rejste dengang spørgsmålet i håb om, at man ville tage det op til behandling i udvalget. Jeg ser ikke, at man har gjort det, og det forekommer mig at være forkert. Af motiveringen for lovforslaget ser jeg ikke rettere, end at det drejer sig om at yde en håndsrækning til personer, der går ned i indtægt, mennesker, som måske kun får det, man igennem en folkepension kan yde vedkommende at leve af, og netop på denne baggrund var det rimeligt, om man tog det spørgsmål op til afgørelse, som jeg har rejst.

Finansministeren sagde under førstebehandlingen, at han mente, det var at gå for vidt at overlade — som jeg havde talt for — til de pågældende selv at afgøre, om de ville have beløbet anvendt til dækning af skatterestance, eller de ønskede at anvende pengene til andre formål. Efter min opfattelse vil det være rimeligt at lade de pågældende selv afgøre, om pengene skal bruges til dækning af skat eller til indkøb af fornødenheder. Jeg nævnte ved første behandling et eksempel, der viste, at skattevæsenet havde beslået et opsparingsbeløb hos en person, der havde gået ledig i 3 år, og som ganske vist også var i skatterestance forud for den tid; men selv en sådan restance kan dog ikke være nogen begrundelse for ikke at lægge en human optræden for dagen over for denne kategori af medborgere.

Jeg ved ikke, om jeg kan vente noget svar, eller om jeg kan forvente, at man fra myndighedernes side vil lægge en mere human optræden for dagen, men jeg vil henstille til udvalget, hvis det skal se på lovforslaget igen, eller til finansministeren, at man overvejer dette spørgsmål og drager omsorg for, at kommunerne får besked om at være mere

humane i deres administration af disse sager, end omtalte eksempel fra Århus er udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om adgang til konvertering af bunden opsparing for personer for skatteåret 1951-52.

(Første behandling findes i tidenden sp. 809, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Holger Eriksen): Under lovforslagets første behandling var der almindelig tilslutning til lovforslagets principper, men der blev rejst nogle enkelte konkrete spørgsmål, f. eks. om der kunne indrømmes valgfrihed med hensyn til, om man ville have præmieobligationer eller statsobligationer, eller om den ordning eventuelt kunne indføres, at også rentebeløbene kunne bruges til indkøb af statsobligationer, for at man derved kunne komme op på et beløb, der er deleligt med 500.

Det har imidlertid vist sig, at det vil være meget u hensigtsmæssigt at udstede statsobligationer på et beløb, der er lavere